

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 118. Episcopus Gurcensis Maximiliani Legatus in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

VII. Si vero Papa nolit acceptare, quod Princeps juridice & honeste offert, sed non observato juris ordine, contra talem Principem pronunciat sententiam aliquam, an ei sit obtemperandum? maxime cum non est integrum ac tutum tali Principi ad Sedem Romanam ire vel mittere, & jus suum via Juris civilis, & rationibus defendere? decisum est: Non teneri talem Principem parere huic sententiæ.

Sæcul. XVI.
A.C. 1510.

VIII. Si Pontifex injuste ordine juris non servato procedens de facto, & manu armata, pronunciet & publicet aliquas censuras contra Principes sibi resistentes, eorumque subditos & confederatos, an eis parendum sit, & quod remedium adhibendum? Conclusum est per Concilium, Talem sententiam esse nullam, nec de Jure, vel alio quocunque modo ligare.

§. CXVIII.

Episcopus Gurcensis Maximiliani Legatus in Francia.

Compertis hisce decisionibus, quanto-
cius regii Senatores Ludovico au-
ctores erant, ut sine moræ dispendio i-
tineri sese accingeret, ac superatis Alpi-
bus, ipse Bononiensem ditionem infe-
stis armis invaderet, hacque irruptione
Pontificem, ut de propria salute sibi pro-
spiciat, compelleret. Equidem Ludovi-
cus

Sæcul. XVI
A. C. 1510.

cus hocce suorum consilium rebus suis valde proficuum fore, ingenue profitebatur: Ast cum interea Matthæus Langius Gurcensis Episcopus, quem Cæsar in Gallias miserat, Turonium veniret, Ludovicus iter suum distulit, spe concepta, Pontificem suam mentem mutaturum, ad ineunda autem mitiora, inquiebat Rex, „ consilia, totum illi hyemis tempus concedam, ut vero adversus eum hostiliter agam, satis in tempore veniam, si id ineunte Vere exequar. „ Displicuit Consiliariis Regis cunctatio discessum maturari instanter petentibus, Ludovicus tamen non modo conceptam animi sententiam non mutabat, sed novum etiam foedus cum Episcopo paciscabatur, quo sancitum. I. Cæsar primo vere in Italiam contenderet, Venetos cum exercitu suo aggressurus; II. Franciæ Rex suas quoque copias Cæsareis jungeret, ac ambo Papam, Regemque Hispaniæ ad servandum Cameracense foedus urgerent; secus eos, ut saltem rem arbitrorum iudicio permetterent, roga- rent; III. Illis quoque id renuentibus, ad Concilii generalis convocationem pro restauranda Ecclesiæ disciplina tam in capite quam in membris (*) procederetur, ad

Guic. l. 9.
Raynald. ad
hunc ann.
n. 21.

(*) Ita nempe Basileensis Concilii (quod tum nonnisi

ad quod & Imperator, & Galliarum Rex suos quisque Prælatos ablegaret. Refe-
runt nonnulli quamdam Synopsin eorum, quæ circa celebrationem Synodi inter utrumque Principem agitata fuisse dicuntur; verum hac super re nulla certitudo habetur. Id unice ex quadam Maximiliani epistola (*) ad Baronem de

Sæcul. XVI.

A C 1510.

Varillas

hist. Lud.

XII l 6.

Daniel hist.

Franc tom. 5.

in 4to p. 307.

nonnisi Conciliabulum fuit) decreta opportunum semper prætextum suppeditant, quo sub obtentu pietatis, ac reformationis Ecclesiæ in suo capite & membris impune, quoties visum fuerit, debita supremo capiti obedientia eludi, & privata vindictæ libido exeri potest. Miseram, exclamat Mariana lib 30. cap. 1. temporum labem, a profanis Christi Vicario leges imperandi præscribi! in uno peccato (scilicet ex conventu Turonensi, quem cum aliis Belcarius lib. 12. num. 14. conciliabulum & Palatium novantium Synagogam vocant) quot, & quanta extitere peccata! quæ tamen haud impune abibant. quippe ut refert Odoricus Raynaldus ad hunc annum num. 13. post varios demum funestos casus Gallus accepti Ferrarientis auri pœnas, Italici & Navarrii imperii jactura persolvit.

(*) Hanc epistolam mere confictam esse, ceterorum Scriptorum, veluti Cuspiani, Gerardi de Roo, Palatii, Bircheri, aliorumque silentium

Sæcul. XVI. de Liechtenstein data constat, ipsum Cæsarem, Julio II. aut decedente aut exautorato Papatum ambiisse, disertisque verbis Mariana asserit, Maximilianum S. R. I. Principem Francos. an. 1609. non alio ex fine cum Galliarum Rege in con-

testatur; quis enim sibi persuaderet, Maximilianum S. R. I. Cæsarem, Principem adeo pium, Papatum ambiisse, & quidem ex tam futili argumento, quod in prima epistola Brixiae die decima sexta Septembris Anno 1511. data Imperator allegasse fingitur, nimirum eoquod Prisci Imperatores usque ad Gratianum AUGUSTI simul & PONTIFICES MAXIMI nominati fuerint. Proferunt adhuc aliam epistolam hi mendaciorum nundinatores, quam a Cæsare probabilius 18. Septembris Anno 1512. scriptam comminiscuntur, ac insulse Maximilianum summi Pontificis COADJUTOREM eligi, meditatam fuisse fingunt, quapropter anilis hæc fabula potius cackinis, quam ratione confutari meretur, prorsus indigna, ut inter Ecclesiasticæ Historiæ munimenta locum sibi vendicet, iniquius vero propterea Maximilianus Imperator ambitionis postulatur. Quanta autem auctoritatis sint allegata Monita de immensa Curia Rom. potentia moderna nec non Lettres du Roy Louis XII. &c. ac Responses aux quæstiones d'un Provincial, Lector Catholicus, atque eruditus non ignorat, ejusmodi Satyras exhibilans.

convocandam Synodum conspirasse, quam ut ipse, Julio deposito, in summum Pontificem eligeretur, quo velut luculento argumento morosa hujus Cæsaris indoles, ejusque insulsa ambitio comprobatur. Ceterum foederis pacta Regem inter Christianissimum, & Episcopum Gurgensem Blesis die decima septima Novembris firmata fuere.

Sæcul. XVI.
A.C. 1510.

Marian. hist
Hisp. lib. 30.

§. CXIX.

Censuræ Pontificis contra Franciæ Clerum, & Ambasianum Marescallum.

Attamen summus Pontifex summa prudentia præditus, quæ mala ex hoc foedere, ac Turonensibus articulis orirentur, facile prospexit, unde publice diris atque anathemate detestatus est omnes, qui Cleri Gallicani (*) decreto, quo Sedis Apostolicæ auctoritatem violatam Papa querebatur, obtemperarent; dein monitorium, ut vocant, contra Ferrariæ Ducem promulgatum, in excommunicationis sententiam commutavit, ac iisdem quoque censuris perstrinxit subsidiarias Galliæ copias, ac speciatim Ciamontium seu Calvimontium Marescallum, ac supremum

Marian. hist.
Hisp. l. 30.

n. 15.
Bullar. in
Jul. II.
Const. 27.

(*) Mariana addit. impio.